

Arrest

nr. 107 413 van 26 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 21 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 30 augustus 2012 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 oktober 2012 met referentienummer 22183.

Gelet op de beschikking van 3 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2013.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Pieter VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POOTERE, die loco advocaat verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 06.03.2009 en de aanvulling d.d. 14.12.2010 ingediend door :

S., G. (R.R.: (...)) Geboren te (...) op (...)

+

S., L. (R.R.: (...))

Geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Oekraïne (Rep.)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Ter ondersteuning van hun aanvraag om machtiging tot verblijf, beroepen betrokkenen zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van. artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Wat de lokale verankering van betrokkenen betreft (zie Nederlandse taalattesten) dient er opgemerkt te worden dat betrokkenen zelf verantwoordelijk zijn voor deze situatie. Zij hebben immers steeds geweten dat hun gevorderde status van integratie plaatsvond in illegaal verblijf. Het feit dat zij al nu geïntegreerd zouden zijn is louter het gevolg van hun eigen houding. Om deze redenen kan de integratie van betrokkenen onmogelijk een grond tot regularisatie vormen.

Wat overigens de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten betreft die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenen; de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij. de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd bij aangetekend schrijven van 11 januari 2013 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft noch een nota, noch een administratief dossier ingediend.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuur, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

3.2. Verzoekers verwijzen naar het arrest van de Raad met nr. 79 947 van 23 april 2012 waarmee de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard wordt vernietigd. Zij betogen dat, hoewel de Raad in dat arrest specifiek gevraagd heeft om de elementen als taalkennis en andere te onderzoeken als onderdeel van de beoordeling, verweerder concreet weigert om een individuele beoordeling te maken van de situatie waarin betrokkenen zich bevinden zodat er dus geen afdoende motivering is.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de

administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

3.4. In voornoemd arrest van 23 april 2012 stelde de Raad dat de voorwaarden van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel werden toegepast, waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt, maar dat de bestreden beslissing ook nog andere motieven bevat, waarna de Raad overging tot het onderzoek naar de draagkracht van deze andere motieven. Uit het administratief dossier, zo werd vastgesteld, blijkt dat de verzoekende partijen, naast het gegeven dat zij geen naaste familie meer hebben in hun land van herkomst, ook onder meer hun ziektes en precare financiële situatie aanhaalden. Over deze elementen oordeelde de Raad dat de beslissing van 7 maart 2012 wel antwoordde op de aangehaalde ziektes, nood aan ondersteuning van de dochter, financiële toestand en gebrek aan familie in hun land van herkomst, maar dat op het element van hun integratie, taalkennis en taalopleiding enkel werd geantwoord door een verwijzing naar de voorschriften van de vernietigde instructie. Ten gevolge van deze vaststelling werd een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet weerhouden en werd de toentertijd bestreden beslissing vernietigd.

3.5. Het vernietigingsarrest heeft als gevolg dat de beslissing van 7 maart 2012 definitief uit het rechtsverkeer is verdwenen, zodat een nieuwe tussen te komen beslissing, zoals de thans aangevochtene, noodzakelijkerwijze de beoordeling van alle door verzoekers aangehaalde elementen moet omvatten. Hoewel het administratief dossier ontbreekt, blijkt uit het meervermelde vernietigingsarrest welke elementen in de aanvraag werden opgenomen, zo onder meer de weliswaar in de vernietigde beslissing beoordeelde doch thans onbesproken gelaten precare financiële situatie van verzoekers en het gebrek aan naaste familie in hun land van herkomst. De bestreden beslissing is derhalve niet afdoende gemotiveerd.

3.6. Het middel is in de opgegeven mate gegrond.

3.7. Gelet op de gezamenlijke betekening van de thans aangevochten beslissingen en de verwijzing naar de eerste bestreden beslissing in de bevelen om het grondgebied te verlaten die aan verzoekers werden afgeleverd, blijkt dat deze bevelen gesteund zijn op de eerste bestreden beslissing. Nu de Raad een middel gericht tegen deze beslissing gegrond acht en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van de bevelen verdwenen. Gelet op de goede rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dienen bijgevolg ook deze bevelen uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 21 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 30 augustus 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS